

Jolanta ROSŁON  
Daniel CIUPIŃSKI

Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie

## Inwestowanie jako przejaw zachowań przedsiębiorczych

**Synopsis:** Przedsiębiorczość, w najbardziej ogólnym znaczeniu, oznacza umiejętność dostrzegania i wykorzystywania pojawiających się w otoczeniu szans, w celu zaspokojenia określonych potrzeb. To gotowość do podejmowania i twórczego rozwiązywania problemów oraz elastycznego przystosowania się do zmieniających się warunków. Przedsiębiorczość stanowi zespół cech i zachowań właściwy, przede wszystkim przedsiębiorcom. Do najważniejszych atrybutów przedsiębiorcy należą: inicjatywa, kreatywność, skłonność do podejmowania ryzyka, wiara we własne siły, optymizm, niestereotypowość, chęć odniesienia sukcesu, umiejętności wyznaczania celów i współpracy z innymi. Jedną z form postawy przedsiębiorczej jest inwestowanie.

Artykuł poświęcono problematyce inwestycji, będących wyrazem zachowań przedsiębiorczych. W opracowaniu zaprezentowano wyniki badań przeprowadzonych na populacji studentów magisterskich studiów uzupełniających Wydziału Nauk Ekonomicznych UWM w Olsztynie. Badania pozwoliły między innymi na określenie profilu studenta – inwestora. Po analizie danych, pozyskanych w drodze sondażu diagnostycznego, możliwa była ocena stanu wiedzy inwestycyjnej i stopnia zaangażowania inwestycyjnego studentów. Badani wskazali przedmiot, strategię, okres i cele inwestowania oraz źródła i strukturę finansowania inwestycji.

**Słowa kluczowe:** inwestowanie, studenci, zachowania przedsiębiorcze.

### 1. Przedsiębiorczość w świetle literatury przedmiotu

Przedsiębiorczość jest złożonym i wieloaspektowym zjawiskiem. Zgodnie z definicją słownikową ([11], s. 968) oznacza ona zdolność do bycia przedsiębiorczym, czyli posiadającym ducha inicjatywy, zaradnym, rzutkim, pomysłowym i obrotnym. Osoba posiadająca ducha przedsiębiorczości musi być kreatorem pomysłów, jednostką zdolną do ponoszenia ryzyka i wprowadzającą innowacje ([2], s. 91). Słomińska ([10], s. 22) podaje, iż pojęcie przedsiębiorczości jest tradycyjnie ujmowane w co najmniej trzech znaczeniach, a mianowicie jako: — cecha osoby/grupy ludzi,

- rodzaj działania, działalność czy aktywność jednostki lub grupy ludzi,
- zjawisko społeczno-gospodarcze.

Przedsiębiorczość oznacza cechę postawy człowieka, ale również cechę organizacji. Zdaniem Druckera ([4], s. 189–199), przedsiębiorczość rozumiana jest jako gotowość i zdolność do podejmowania oraz rozwiązywania w sposób twórczy i nowatorski problemów, przy uwzględnieniu związanego z tym ryzyka, umiejętne wykorzystanie pojawiających się szans oraz przystosowanie się do zmiennych warunków. Wiatrak ([12], s. 39–45) rozpatruje przedsiębiorczość jako postawę człowieka oraz proces zachodzących zmian pod wpływem tej postawy. Przedsiębiorczość rozumiana jako postawa to aktywne, twórcze zachowanie wobec otaczającej rzeczywistości oraz ulepszanie dotychczasowych elementów środowiska. Postawa ta przejawia się w gotowości do podejmowania nowych działań, rozszerzenia istniejących oraz dążeniu do osiągnięcia założonych celów. Gotowość owa, ujawniająca się w działaniu, przechodzi w proces zmian, polegający między innymi na rozwoju obecnej działalności, tworzeniu nowych przedsięwzięć czy wdrażaniu innowacji. Według Janasza ([6], s. 10) przedsiębiorczość oznacza twórcze rozpoznawanie i analizowanie możliwości wykorzystania przedsiębiorczych strategii konkurencji. Przedsiębiorczość, zdaniem autora, wyraża się w innowacyjności, która stanowi warunek do zapewnienia skuteczności działań w konkurencyjnym otoczeniu.

Na wieloaspektowość przedsiębiorczości zwraca również uwagę Kujaczyński ([7], s. 96). Autor uważa, iż może być ona rozumiana jako „proces kreowania czegoś odmiennego z uwagi na jego wartość, w ramach którego poświęca się konieczny do realizacji tego celu czas i wysiłek, zakładając towarzyszące mu finansowe, psychiczne oraz społeczne ryzyko i oczekując uzyskania nagrody finansowej i osobistej satysfakcji”. Przedsiębiorczość to również skłonność do uczestniczenia w życiu gospodarczym w sposób aktywny bądź postawa mieszkańców, władzy lokalnej i wszelkich podmiotów związanych z danym obszarem.

W tradycyjnym ujęciu przedsiębiorczość postrzegana jest przez pryzmat powstawania nowych podmiotów gospodarczych. Jest to zatem „proces obejmujący etapy od założenia firmy do zarządzania nią, od koncepcji na prowadzenie interesu do tworzenia wartości” ([5], s. 88). Analiza natury przedsiębiorczości prowadzi do nowego spojrzenia na ludzi i posiadany przez nich potencjał odnowy społecznej i ekonomicznej ([1], s. 28). Osoba przedsiębiorcza to ktoś, kto w swoim zachowaniu wykazuje atrybuty przedsiębiorcze. Do ważniejszych z tych atrybutów należą: inicjatywa, kreatywność, skłonność do eksperymentowania i podejmowania ryzyka, elastyczność, tolerancja niepewności, wiara we własne siły, niestereotypowość w myśleniu i działaniu, potrzeba osiągnięć, konsekwencja, determinacja, umiejętność współpracy z innymi.

Obecnie przedsiębiorczość to nie tylko podejmowanie ryzyka czy innowacje, ale także kapitał ludzki i społeczny. Przedsiębiorczość jest aktem woli, kompetencji, umiejętności i odpowiedzialności, w kontekście nietrwałych, ale nieunik-

nionych relacji, jakie występują pomiędzy uczestnikami organizacji czy samymi organizacjami ([3], s. 114). Wielu ekonomistów uważa, że rozwój przedsiębiorczości powinien być wspierany w dużej mierze poprzez budowanie kapitału społecznego. Pogląd ten podziela między innymi Dyduch ([5], s. 88), powołując się na wyniki badań Lina [9]. Badania Lina dowiodły, że przedsiębiorcy prowadzący własną firmę ekonomiczny sukces zawdzięczają wykorzystaniu kapitału społecznego w formie kontaktów rodzinnych i pozarodzinnych. Efektem badań realizowanych w Wielkiej Brytanii było pojawienie się pojęcia „przedsiębiorczego kapitału społecznego”. Kapitał społeczny rozumiany jest tu jako spoiwo więzi społecznych, a jednocześnie proces budowania pomostów informacyjnych, dzięki którym organizacja, jako całość, ma dostęp do zasobów, w szczególności do informacji o szansach występujących w otoczeniu.

## **2. Organizacja badań i charakterystyka badanej zbiorowości**

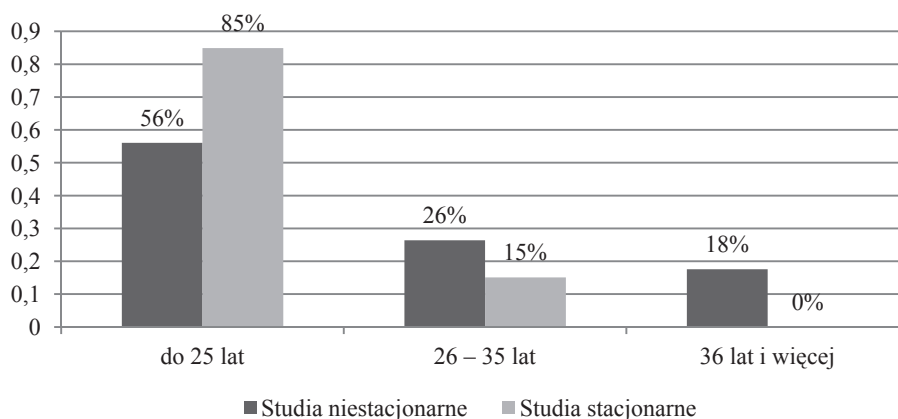
Badania sondażowe przeprowadzono na populacji studentów Wydziału Nauk Ekonomicznych Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie w kwietniu 2013 roku. Byli to studenci drugiego roku magisterskich studiów uzupełniających. Ogółem próba badawcza liczyła 197 osób, z czego blisko 54% stanowili studenci studiów stacjonarnych.

Narzędziem badawczym był kwestionariusz ankietowy, składający się z dwóch części: metryczki (6 pytań identyfikacyjnych) oraz 15 pytań tematycznie spójnych z problematyką badań. Kwestionariusze zostały rozprawdzone bezpośrednio w środowisku studenckim.

Celem badań była ocena stanu wiedzy i aktywności inwestycyjnej studentów w kontekście kształtowania ich zachowań przedsiębiorczych. Zestawione w kwestionariuszu pytania podporządkowano problemom wynikającym z realizacji przyjętego celu badawczego.

Ankiety były anonimowe, co zapewniło większą szczerłość odpowiedzi. Okazało się, iż respondenci nie mieli trudności z udzieleniem odpowiedzi na poszczególne pytania. W skład zespołu badawczego zajmującego się organizacją badań i opracowaniem ich wyników wchodził autorzy niniejszego artykułu.

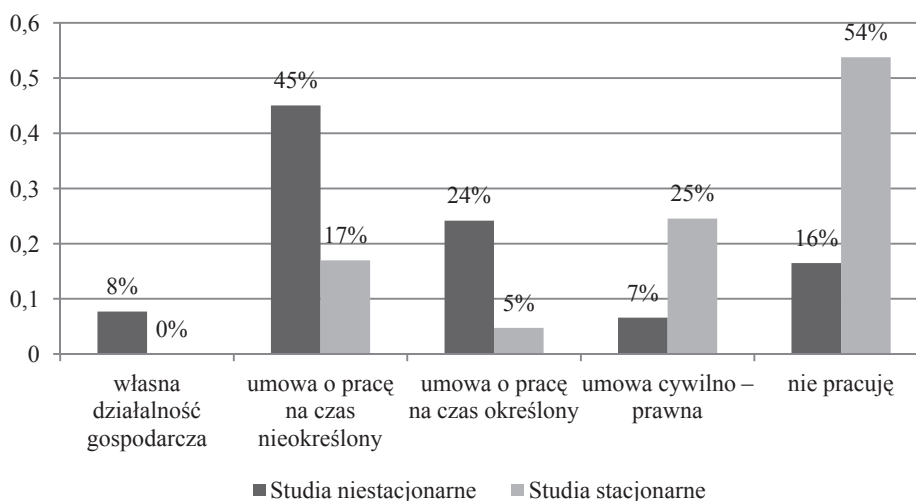
Wśród respondentów na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych nieznacznie przeważały kobiety, odpowiednio: 54% i 56%. W subpopulacji „studenci studiów stacjonarnych” 85% stanowiły osoby do 25 roku życia. W przypadku studentów niestacjonarnych odsetek ten wyniósł 56%. Respondenci w wieku 26–35 lat to odpowiednio: 15% i 26% obu subpopulacji. W najstarszej grupie wiekowej (36 lat i więcej) znalazło się szesnastu studentów (18%) kształcących się w trybie zaocznym.



**Wykres 1.** Struktura wiekowa ankietowanych

Źródło: opracowanie własne na podstawie badań ankietowych.

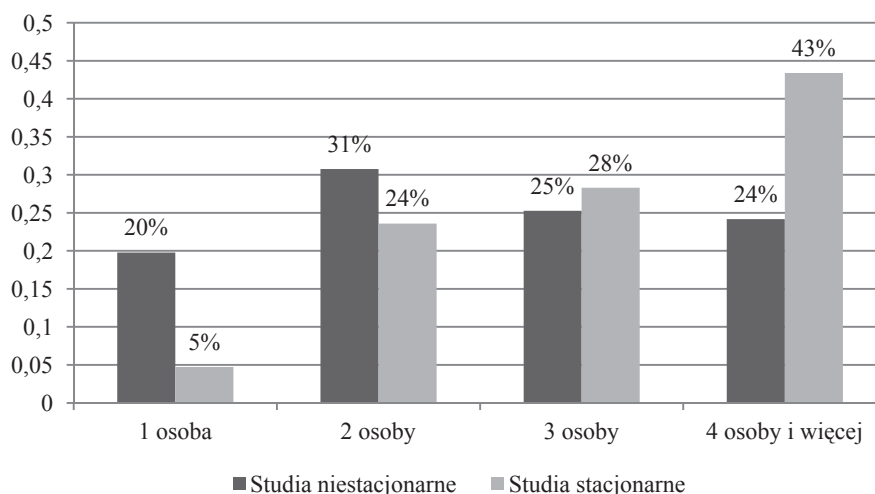
Największy odsetek respondentów studiów niestacjonarnych stanowiły osoby posiadające umowę na czas nieokreślony (45%). Stosunkowo wysoki był również udział studentów studiów stacjonarnych zatrudnionych w ramach umowy na czas nieokreślony (17%). Na studiach niestacjonarnych umowę na czas określony posiadało 24% ankietowanych, zaś na stacjonarnych 5%. Działalność gospodarczą prowadziło 8% studentów niestacjonarnych. Umowy cywilno-prawne posiadało 25% respondentów studiów stacjonarnych. Bez pracy pozostawała ponad połowa studentów studiów dziennych (54%).



**Wykres 2.** Status zawodowy badanych

Źródło: opracowanie własne na podstawie badań ankietowych.

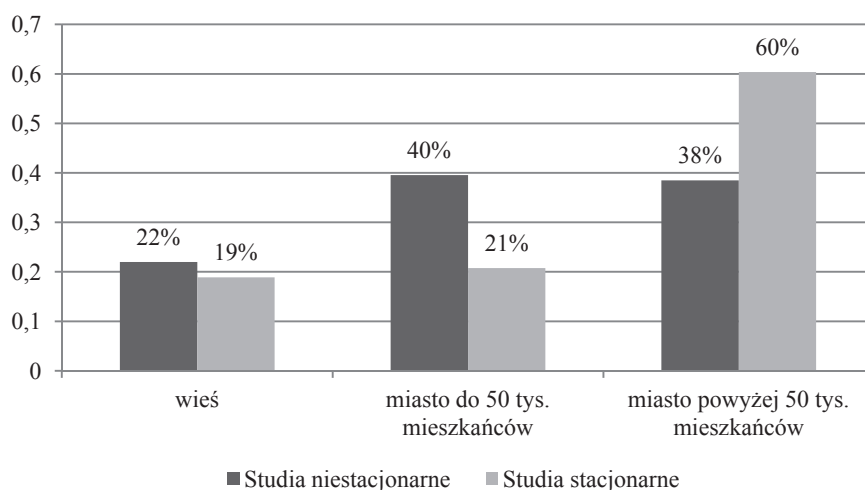
Najliczniejszą grupą badanych na studiach stacjonarnych były osoby pochodzące z gospodarstw domowych, liczących czterech lub więcej członków.



**Wykres 3.** Liczba osób w gospodarstwie domowym respondentów

Źródło: opracowanie własne na podstawie badań ankietowych.

Wśród respondentów studiów stacjonarnych 31% stanowili studenci prowadzący gospodarstwa dwuosobowe. Osoby samotne to odpowiednio: 20% i 5% w przypadku studentów studiów niestacjonarnych i stacjonarnych.



**Wykres 4.** Miejsce zamieszkania respondentów

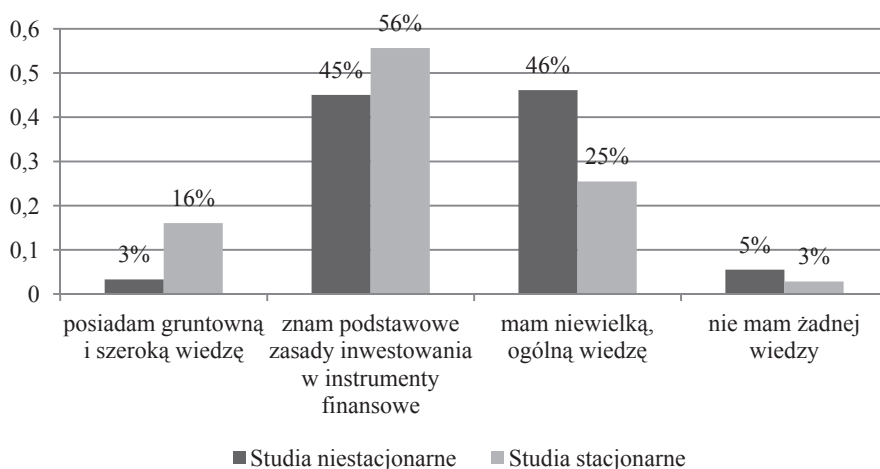
Źródło: opracowanie własne na podstawie badań ankietowych.

Największa grupa ankietowanych na studiach stacjonarnych (60%) to mieszkańcy dużych ośrodków (powyżej 50 tys. mieszkańców), natomiast 19% stanowiły osoby mieszkające na wsi. Spośród studentów studiów niestacjonarnych 40% mieszkało w miastach do 50 tys. mieszkańców. Podobny był w tej subpopulacji udział ankietowanych mieszkających w większych ośrodkach miejskich (38%). Mieszkańcy wsi stanowili 21% tej podgrupy.

Ponad 42% ankietowanych wskazało, że dochody netto na osobę w ich gospodarstwach domowych nie przekraczają kwoty 2000 zł. Prawie 28% badanych zadeklarowało dochody wyższe od 3000 zł.

### 3. Inwestowanie jako przejaw zachowań przedsiębiorczych studentów. Wyniki sondażu diagnostycznego

Przeprowadzone badania ankietowe pozwoliły na poznanie stanu wiedzy teoretycznej i praktycznej studentów na temat inwestowania w instrumenty finansowe. Jak wynika z sondażu, znacznie lepiej poziom swojej wiedzy inwestycyjnej ocenili studenci studiów stacjonarnych (wykres 5).



Wykres 5. Poziom wiedzy inwestycyjnej respondentów

Źródło: wyniki badań ankietowych.

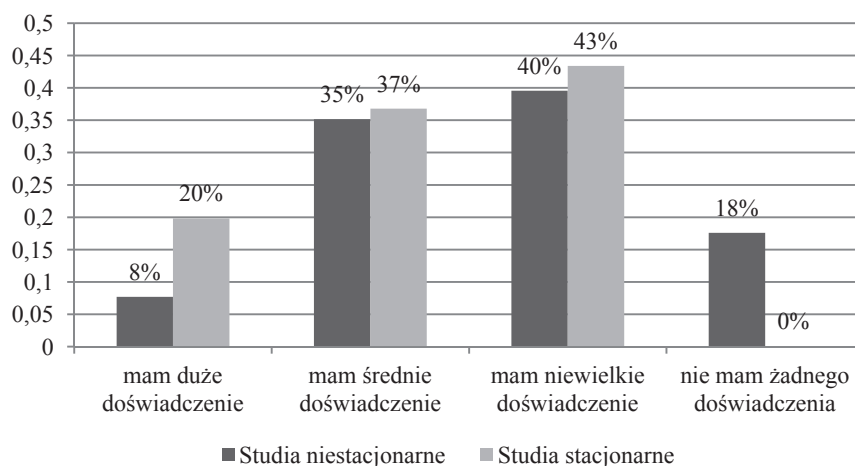
Aż 16% z nich uznało, iż posiada gruntowną wiedzę na temat inwestowania na rynku finansowym (w subpopulacji „studenci studiów niestacjonarnych” odsetek wyniósł 3%). Ponad 55% studentów studiów dziennych wskazało, że zna podstawowe mechanizmy inwestowania, natomiast 3% nie dysponuje żadną wiedzą z zakresu inwestowania w instrumenty finansowe (może wydawać się to zaskakujące ze względu na fakt, iż w badaniach uczestniczyli studenci Wydziału

Nauk Ekonomicznych, w większości o specjalności zarządzanie inwestycjami i nieruchomościami).

Wśród najbardziej znanych instrumentów finansowych ankietowani wymienili: rachunki oszczędnościowo-rozliczeniowe i konta oszczędnościowe (96,5%), lokaty terminowe (81%), obligacje (44,2%), jednostki uczestnictwa w funduszu inwestycyjnym (44%) i akcje (42%). Nieco ponad 22% respondentów wykazało się znajomością inwestycji alternatywnych (w tym: 38 studentów stacjonarnych i 5 niestacjonarnych).

Stosunkowo wysoki w próbie badawczej był udział osób (N=9) niemających praktycznego doświadczenia w sferze inwestowania rzeczowego i kapitałowego (wykres 6). Byli to wyłącznie studenci kształcący się w trybie zaocznym. Duże doświadczenie inwestycyjne zadeklarowało 21 respondentów studiów stacjonarnych i 9 studiów niestacjonarnych. W przypadku średniego i niewielkiego doświadczenia inwestycyjnego odsetek odpowiedzi wyniósł odpowiednio: 35% i 40% w podgrupie studentów zaocznych oraz 37% i 43% – studentów niezaocznych. Ankietowani, którzy inwestują dłużej, ocenili swoje doświadczenie w inwestowaniu wyżej niż pozostałe osoby. Doświadczenia zdobyte na rynkach finansowych przekładają się, jak pokazały badania, na wartość portfela inwestycyjnego.

Z przeprowadzonych badań wynika, iż każdy z ankietowanych dysponował rachunkiem oszczędnościowo-rozliczeniowym lub kontem oszczędnościowym. Ponad 80% pytanym posiadało lub posiada bankową lokatę terminową. Respondenci na dalszych miejscach wymienili inwestycje w obligacje i akcje. Studenci studiów stacjonarnych próbowali swoich sił na rynku walutowym. Około 10% z nich dokonało inwestycji na Forexie (w zdecydowanej mierze byli to członkowie Koła Naukowego Inwestorów).

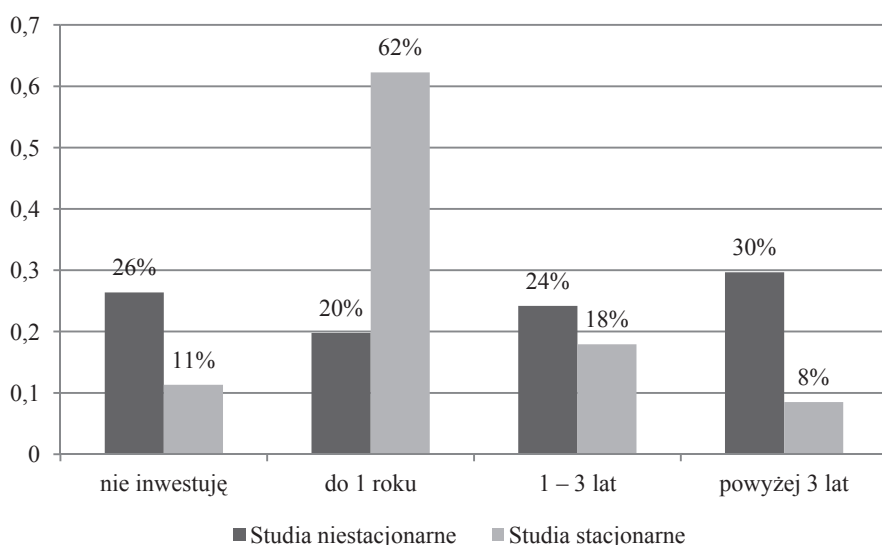


**Wykres 6.** Poziom doświadczenia inwestycyjnego respondentów

Źródło: wyniki badań ankietowych.

Respondenci inwestowali w papiery wartościowe zwykle samodzielnie (w sposób bezpośredni). Nieliczni z nich wykorzystywali fundusze inwestycyjne. Nikt z badanych nie oddał środków finansowych w zarządzanie (*asset management*).

Inwestycje dokonywano głównie z myślą o krótszej perspektywie czasowej, co może mieć związek z ostatnimi zawirowaniami na rynkach finansowych. Dla około 43% badanych horyzont czasowy inwestowania był krótszy od roku.



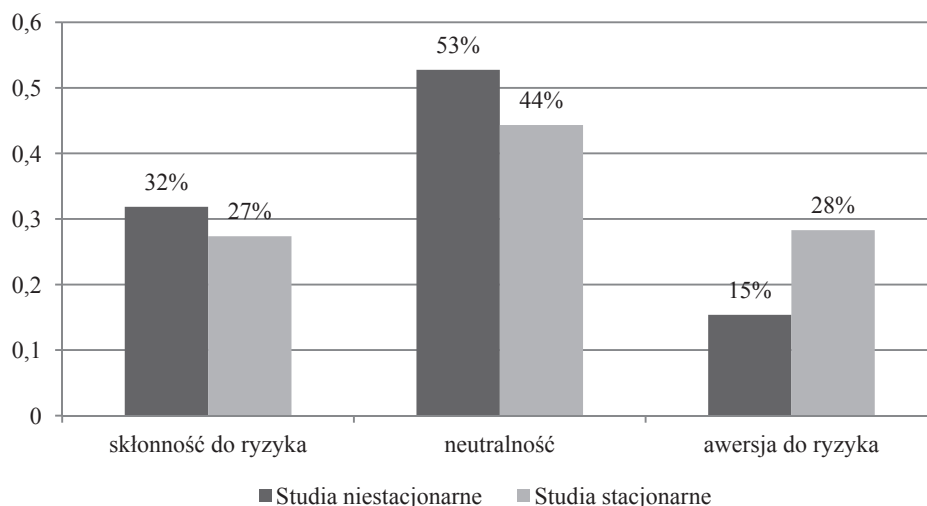
**Wykres 7.** Horyzont czasowy inwestycji

Źródło: wyniki badań ankietowych.

Zasadniczy cel inwestowania związany był z gromadzeniem majątku (np. zakup mieszkania/domu, działki budowlanej, samochodu, itp.). Ankietowani studenci wśród celów inwestycyjnych wyróżnili także: zabezpieczenie swojej przyszłości lub przyszłości dzieci oraz chęć zdobycia doświadczenia. Około 2% respondentów nie wskazało konkretnego celu inwestowania środków finansowych.

Z procesem inwestowania nierozdzielnie wiąże się ryzyko. Podejmowanie decyzji inwestycyjnych, jak również skłonność decydenta do ponoszenia ryzyka są w dużej mierze determinowane sytuacją gospodarczą w kraju i na świecie. Racjonalnym wydaje się zatem stwierdzenie, iż w warunkach spowolnienia gospodarczego inwestujący są bardziej ostrożni, asekuracyjni, co może mieć odzwierciedlenie w strukturze portfela inwestycyjnego (większy udział instrumentów generujących niskie, ale pewne zyski).





**Rysunek 8.** Postawy ankietowanych wobec ryzyka

Źródło: wyniki badań ankietowych.

Na neutralność wobec ryzyka wskazało 53% studentów niestacjonarnych i 44% studentów studiów stacjonarnych. Niechęć do ryzyka zadeklarowało 28% osób odbywających studia dzienne. Podobny odsetek (27%) odnotowano w tej podgrupie w przypadku skłonności do ponoszenia ryzyka. Postawę bardziej asekuracyjną wobec ryzyka wykazywały kobiety.

Jednym z podjętych zagadnień badawczych było finansowanie inwestycji (rodzaj źródła, struktura i koszty finansowania (tab. 1).

**Tabela.** Finansowanie inwestycji przez badanych studentów (% wskazań)

Źródła finansowania inwestycji	Struktura finansowania									
	do 15%		16%–25%		26%–35%		36%–45%		powyżej 46%	
	NS*	ST*	NS	ST	NS	ST	NS	ST	NS	ST
<b>Dochód z pracy</b>	26	24	42	20	22	16	8	2	2	—
<b>Stypendium</b>	24	22	21	31	24	38	29	—	—	9
<b>Dorywcza praca</b>	21	26	20	22	36	18	23	11	—	10
<b>Inne (np. zyski z zainwestowanych środków)</b>	—	16	16	12	49	37	26	34	9	1

\* gdzie: NS oznacza studia niestacjonarne, a ST– stacjonarne.

Źródło: opracowanie własne na podstawie badań ankietowych.

Istotnymi źródłami finansowania przedsięwzięć inwestycyjnych, obok wynagrodzenia za pracę, okazały się stypendia (co jest oczywiste w przypadku badanej zbiorowości) oraz zyski osiągnięte wcześniej przez inwestorów. Część środków przeznaczonych na inwestycje pochodziła z dorywczej pracy studentów. Dochód z pracy stanowił zasadnicze źródło finansowania działań inwestycyjnych w przypadku studentów niestacjonarnych (aż 32% spośród nich wskazało, że w strukturze finansowania stanowił on ponad 26%). Stypendium to najistotniejsze źródło finansowania inwestycji (powyżej 46%) dla 9% studentów kształcących się w trybie dziennym. Badania pokazały, że respondenci dysponują dość ograniczonymi zasobami finansowymi (prawie 54% ankietowanych to studenci studiów stacjonarnych, nieposiadający stałego źródła zarobkowania). Z reguły kapitał inwestycyjny nie przekraczał kwoty 5 tys. zł (szczególnie w przypadku studentów dziennych – często inwestowaniu przyświecał cel poznawczy, edukacyjny). Ankietowani nie odnosili spektakularnych sukcesów na rynkach finansowych. Najczęściej uzyskiwane przez nich nominalne stopy zwrotu zysku był dość niskie (1–10%), co w dużej mierze wynikało ze struktury portfela inwestycyjnego. W skład portfeli badanych inwestorów wchodziły głównie bezpieczne instrumenty finansowe o niskich stopach zwrotu. W ujęciu realnym, inwestorzy ci często „tracili na swoich inwestycjach” (np. konta oszczędnościowe, lokaty bankowe, itp.).

## Podsumowanie

Pojęcie przedsiębiorczości można rozpatrywać w kategorii cech i zachowań jednostki lub całej organizacji. W niniejszym opracowaniu uwagę skoncentrowano na przedsiębiorczości indywidualnej, wyrażającej się w podejmowaniu inicjatyw inwestycyjnych, gotowości do ponoszenia ryzyka, umiejętności wykorzystywania szans i dostosowywania się do zmiennych warunków bliższego i dalszego otoczenia. „Kształtowanie postaw proprzedsiębiorczych wśród młodych ludzi poszukujących swojej własnej drogi życiowego sukcesu” wymaga między innymi umiejętnie realizowanego procesu dydaktycznego ([8], s. 11). Zajęcia z zakresu kształtowania zachowań przedsiębiorczych, planowania i podejmowania inicjatyw o różnym charakterze, projektowania kariery z pewnością przyczynią się do nabycia przez uczniów, studentów właściwych kompetencji. Słusznym rozwiązaniem było wprowadzenie do szkół średnich przedmiotu „przedsiębiorczość”. Przedmiot ten uczy, jak zarządzać środkami gotówkowymi, najkorzystniej lokować nadwyżki finansowe, podejmować racjonalne decyzje dotyczące zabezpieczenia przyszłości, współpracować z innymi, myśleć w sposób innowacyjny i kreatywny (nieszablony). Podpowiada także, w jaki sposób skutecznie rozwijać umiejętności przedsiębiorcze, wyznaczać cele i zachęcać do samodoskonalenia. Postawy przedsiębiorcze kształtowane są w drodze

zdobywania konkretnych umiejętności, kontaktów międzyludzkich, wyciągania wniosków z niepowodzeń, itp. Nie jest to łatwe zadanie, ale przy odpowiedniej wiedzy, motywacji popartej optymizmem i entuzjazmem – na pewno wykonalne. Entuzjazm i motywacja są tu szczególnie ważne. Jak twierdził Cushing<sup>1</sup>, „Bez entuzjazmu nie można zrobić nic wielkiego ani nowego. Jest on tym, co pcha człowieka do przodu”.

Na podstawie przeprowadzonych badań ankietowych należy stwierdzić, iż wiedza inwestycyjna studentów jest dość ogólna. Z reguły wskazują oni na znajomość podstawowych zasad inwestowania w instrumenty finansowe. W badanej populacji znalazły się również osoby, które nie dysponowały żadną wiedzą na temat inwestowania (4%). Wśród znanych instrumentów finansowych ankietowani wymienili: konto oszczędnościowe, depozyt bankowy, obligacje, jednostki uczestnictwa w funduszach inwestycyjnych i akcje. Aktywność inwestycyjną respondentów należy ocenić jako umiarkowaną. Niewielkie doświadczenie inwestycyjne zadeklarowało ponad 40%, a duże około 14% opiniodawców. Głównymi celami inwestowania były: zakup mieszkania/domu, działki budowlanej, samochodu, zabezpieczenie swojej przyszłości lub przyszłości dzieci oraz chęć zdobycia doświadczenia.

Podjęte badania sondażowe będą realizowane w przyszłości na większą skalę (liczniejsza i bardziej zróżnicowana zbiorowość badawcza). Badaniami objęci zostaną nie tylko studenci Wydziału Nauk Ekonomicznych, ale również wydziałów: Nauk o Żywności, Matematyki i Informatyki oraz Nauk Technicznych.

## Literatura

- [1] Bratnicki M., *Przedsiębiorczość i przedsiębiorcy współczesnych organizacji*, Wyd. Akademii Ekonomicznej, Katowice 2002.
- [2] Brojak-Trzaskowska M., *Zasada przedsiębiorczości*, [w:] J. Engelhardt (red.), *Współczesne przedsiębiorstwo*, CeDeWu, Warszawa 2009, s. 91.
- [3] Cohen D., Prusak L., *In Good Company. How social capital makes organizations work*, Harvard Business School Press, Boston MA 2001.
- [4] Drucker P.F., *Myśli przewodnie Druckera*, MT Biznes, Warszawa 2002.
- [5] Dyduch W., *Mity przedsiębiorczości w polskich warunkach. Próba diagnozy i propozycje rozwijania zachowań przedsiębiorczych*, [w:] Z. Olesiński, A. Szplit (red.), *Przedsiębiorstwo i region w zjednoczonej Europie*, Prace Naukowe Komitetu Nauk Organizacji i Zarządzania PAN i Akademii Świętokrzyskiej im. J. Kochanowskiego w Kielcach, Wyd. Akademii Świętokrzyskiej, Kielce 2004.
- [6] Janasz W. (red.), *Innowacje w rozwoju przedsiębiorczości w procesie transformacji*, Difin, Warszawa 2004.

---

<sup>1</sup> Dr H. Cushing – amerykański eseista, tworzący na przełomie XIX i XX wieku.

- [7] Kujaczyński T., *Czynniki rozwoju przedsiębiorczości w subregionie leszczyńskim*, [w:] J. Buko (red.), *Strategie zarządzania mikro, małymi i średnimi przedsiębiorstwami. Mikrofirma 2012*, „Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Szczecińskiego”, nr 696, „Ekonomiczne Problemy Usług”, nr 81, Wyd. Uniwersytetu Szczecińskiego, Szczecin 2012.
- [8] Kwiatkowski S., *Przedsiębiorczość intelektualna*, Wyd. Naukowe PWN, Warszawa 2002.
- [9] Lin N., *Social capital. A theory of social structure and action*, Cambridge University Press, London 2001.
- [10] Słomińska B., *Aktywność przedsiębiorcza jako czynnik rozwoju gospodarczego gmin*, „Handel Wewnętrzny” 2006, nr 1–2.
- [11] Szymczak M. (red.), *Słownik języka polskiego*, t. 2, PWN, Warszawa 1979.
- [12] Wiatrak A.P., *Przedsiębiorczość korporacyjna – istota, uwarunkowania i podstawowe obszary*, „Problemy Zarządzania”, nr 2 (20), Wyd. Uniwersytetu Warszawskiego, Warszawa 2008.

### Investing as a Form of Students' Entrepreneurship

**Summary:** Entrepreneurship, in the most general sense, is an ability to see and use the emerging opportunities to meet specific needs. It is a willingness to take and creatively solve problems as well as flexibly adapt to changing conditions. Entrepreneurship is a set of attributes and behaviors relevant mainly to businessmen. The most important attributes of an entrepreneur are: initiative, creativity, risk-taking, self-confidence, optimism, the desire to succeed, ability to set goals and cooperate with others. One form of entrepreneurial mindset is to invest.

The article is dedicated to the issues of investment, which are an expression of. The paper presents the results of tests carried out on a population of master studies' students supporting the Faculty of Economics on UW-M in Olsztyn. Research led among other things to determine the profile of the student-investor. After analyzing the data obtained from the diagnostic survey, it was possible to evaluate an investment knowledge and a degree of investment "involvement" of the students. Respondents pointed object, strategies, time and objectives of investing, sources and structure of financing.

**Keywords:** investment, students, entrepreneurial behavior.